

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/3/2025
Identifikačné číslo spisu: 4119011245
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:4119011245.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Mariána Mačuru, v trestnej veci obžalovanej T. Z. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 144 ods. 1 ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 14. októbra 2025 v Bratislave, o odvolaniach prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovanej T. Z. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/12/2020, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/12/2020, sa zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

T. Z. narodená XX. K. XXXX v Š., trvale bytom O.. Z. XXX/X, Š.

uznáva za vinnú, že

v dobe od roku 2010 do konca roka 2015 v Šahách, ako aj na rôznych miestach v Slovenskej republike, pod rôznymi zámienkami ako dlžníčka, postupne uzatvárala zmluvy o pôžičkách alebo ústne dohody o pôžičkách alebo prísľuby dodania tovaru, na základe ktorých jej poškodení poskytlí peňažné prostriedky v rôznych sumách buď v hotovosti, alebo požiadala poškodených o prevod peňažných prostriedkov na účet jej manžela Á. Z. vedený v OTP Banka Slovensko, a.s., č. XXXXXXX/XXXX, ku ktorému účtu mala dispozičné právo, pričom v dohodnutých termínoch požičané peňažné prostriedky nevrátila, alebo vrátila len ich časť, kde svojim konaním poškodených úmyselne podviedla so zámerom nikdy peňažné prostriedky nevrátiť a to nasledovnými skutkami:

skutok č. 1)

po tom, čo v predchádzajúcom období si niekoľkokrát požičala peňažné prostriedky od Ing. U. B., trvale bytom ul. XX. O. XXXX/XX, D., rádovo sumách do 5 000,- eur, ktoré v stanovenom termíne vrátila, dňa 4. júla 2014 v meste Šahy, uzavrela ako dlžník s Ing. U. B. ako veriteľom, zmluvu o pôžičke finančných prostriedkov vo výške 44 600,- eur, ktoré mali byť použité na kúpu nehnuteľnosti, za ktorú obvinená ručila vlastnou zmenkou, vystavenou a podpísanou v deň uzavretia zmluvy, pričom termín vrátenia pôžičky stanovený v zmluve 31. marca 2015 nedodržala a do dnešného dňa jej požičané peňažné prostriedky nevrátila, čím spôsobila poškodenie Ing. U. B. škodu vo výške 44 600,- eur, ku

náhrade ktorej bola zviazaná Zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3CbZm/372/2015-21 zo dňa 09.07.2015;

skutok č. 2)

dňa 15. októbra 2011 si požičala od JUDr. S. J., bytom U. č. XXX, sumu 22 400,- eur v hotovosti, ktorú mala vrátiť do 15. októbra 2012, následne dochádzalo medzi T. Z. a JUDr. S. J. k opätovnému požičiavaniu a vracaniu rôznych finančných čiastok, ktoré v sebe zahŕňali aj vzájomne dohodnuté úroky, dňa 5. februára 2015 spísali zmluvu o pôžičke v zmysle ustanovení § 657 Občianskeho zákonníka, v ktorej dlžníčka T. Z. uznala pohľadávku voči veriteľke JUDr. S. J. v sume 71 190,- eur, pričom sa súčasne zaviazala túto pohľadávku splatiť v siedmich pravidelných mesačných splátkach po 10 170,- eur, pričom uvedený splátkový kalendár nedodržala a veriteľke vrátila dňa 2. marca 2015 sumu 10 170,- eur, dňa 13. apríla 2015 vrátila sumu 2 000,- eur a dňa 17. apríla 2015 vrátila 3 000,- eur, potom sa začala poškodenej vyhýbať a zvyšnú časť dlžných peňažných prostriedkov jej už nevrátila, čím spôsobila JUDr. S. J. škodu vo výške nie menej ako 22 400,- eur;

skutok č. 3)

dňa 28. augusta 2014 si požičala od poškodenej Ing. J. I. (W.), trvale bytom Š., ul. H. XX, peňažné prostriedky v hotovosti v sume 18 000,- eur, o ktorej pôžičke dňa 9. januára 2015 v meste Šahy spísala čestné vyhlásenie, v ktorom uznala svoj dlh v sume 18 000,- eur a zároveň sa v ňom zaviazala celú pôžičku do termínu 20. februára 2015 vrátiť, pričom tento záväzok nedodržala a po termíne 20. februára 2015 vrátila poškodenej Ing. J. I. časť pôžičky nasledovne: dňa 15. apríla 2015 sumu 1 910,- eur, dňa 21. apríla 2015 sumu 3 000,- eur, dňa 7. mája 2015 sumu 1 000,- eur, dňa 1. júna 2015 sumu 500,- eur, dňa 26. júna 2015 sumu 300,- eur, dňa 10. júla 2015 sumu 200,- eur, dňa 7. augusta 2015 sumu 200,- eur a dňa 28. augusta 2015 sumu 1 000,- eur, čím poškodenej Ing. J. I.W. spôsobila škodu vo výške 9 890,- eur,

skutok č. 4)

v presne nezistený deň v roku 2014 si dvakrát požičala od O. W., bytom T. č. XX, v mieste jej bydliska, peňažnú hotovosť v sumách 10 000,- eur a 15 000,- eur, o čom nebol spísaný žiaden doklad, ktorú hotovosť použila na neznáme účely a v následnej dobe uvedené peňažné prostriedky nevrátila, čím poškodenej O. W. spôsobila škodu vo výške 25 000,- eur,

skutok č. 5)

ako vzdialenejšia príbuzná v októbri roku 2010 pod zámienkou obchodných aktivít, požiadala Ing. E. K., bytom R., ul. J. XXX/XX o peňažnú pôžičku v sume 10 000,- eur, ktorú jej dňa 11. októbra 2010 Ing. E. K. poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., uvedenú pôžičku v stanovenom termíne T. Z. nesplatila a túto nesplatila do súčasnej doby, čím poškodenému Ing. E. K. spôsobila škodu vo výške 10 000,- eur, ku náhrade ktorej bola zviazaná Platobným rozkazom Okresného súdu Levice, sp. zn. 12RO/364/2014 zo dňa 8. augusta 2014;

skutok č. 6)

v priebehu roka 2010 oslovila rodinnú známu Mgr. O. L., bytom J. pri A. č. XXX, ktorú požiadala o pôžičku peňažných prostriedkov, ktoré by T. Z.W. použila na nákup tovaru zn. Tchibo a po predaji tovaru by O. L. vyplácala 750,- eur štvrťročne, s ktorou ponukou O. L. súhlasila a následne vložila prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., peňažné prostriedky a to dňa 13. decembra 2012 sumu 5 000,- eur, následne na začiatku roku 2014 požiadala Mgr. O. L. o krátkodobé pôžičky, ktoré by boli vrátené do niekoľkých dní s príslušným úrokom, na základe čoho O. L. vložila na uvedený bankový účet finančné prostriedky v sume 17 000,- eur, čím celkovo O. L. požičala T. Z. sumu 22 000,- eur, pričom T. Z. časť dlžnej sumy splatila O. L. a to trikrát po 200,- eur, čím bola O. L. spôsobená škoda vo výške 21 400,- eur,

skutok č. 7)

po tom, čo v roku 2013 niekoľkokrát požiadala o pôžičku A.Á. P., bytom Š., ul. S.. T. č. XXX/X, ktoré

jej on poskytol, a ktoré pôžičky v dohodnutom termíne vrátila, dňa 2. júna 2014 telefonicky požiadala A. P. o pôžičku v sume 5 000,- eur, ktorú jej on v uvedený deň poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., v dohodnutom termíne vrátila A. P. sumu 2 500,- eur s odôvodnením, že v tom čase nemala viacej peňazí a že zvyšok mu vráti v následnej dobe, čo však aj napriek viacerým výzvam poškodeného neučinila, čím spôsobila poškodenému A. P. škodu vo výške 2 500,- eur,

skutok č. 8)

po tom, čo si v období pred rokom 2015 niekoľkokrát požičala peňažné prostriedky od Mgr. S. K., bytom C. K., ul. I. Š. č. XXX/XX, ktoré mu následne v stanovených termínoch vrátila spolu s úrokmi v neustálenej výške, v roku 2015 Mgr. S. K. poskytol T. Z. niekoľko menších pôžičiek a následne dňa 27. februára 2015 jej poskytol pôžičku v sume 10 000,- eur, prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á.A. Z.Ö., dňa 1. marca 2015 podpísala čestné prehlásenie, v ktorom sa zaviazala celkovú pôžičku v sume 18 900,- eur vrátiť v lehote do 9. apríla 2015, čo však do dnešného dňa aj napriek viacerým výzvam poškodeného neučinila, čím spôsobila poškodenému Mgr. S. K. škodu vo výške nie menej ako 10 000,- eur,

skutok č. 9)

v priebehu mesiaca október 2015 telefonicky požiadala svoju známu z detstva T. U., bytom Š.R., ul. I. č. XXX/X o pôžičku, ktorú potrebuje na podnikanie, a ktorú jej vráti po Vianociach roku 2015, pričom T. U. jej poskytla pôžičku v sume 1 000,- eur, ktorú dňa 23. októbra 2015 previedla na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., v dohodnutom termíne jej tieto finančné prostriedky nevrátila, a tieto nevrátila do súčasnej doby aj napriek viacerým výzvam poškodenej, čím spôsobila poškodenej T. U. škodu vo výške 1 000,- eur,

skutok č. 10)

v roku 2012 pod príslubom dodávky tovaru zn. Tchibo, ktorý mala nakupovať v predajni v Rakúsku, požiadala záujemcu o tento tovar E. P., nar. XX. K. XXXX, bytom Q., ul. U. R. č. XX o finančnú zálohu vo výške 700,- eur, ktorú jej E. P. poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka O. Z., ku ktorému mala T. Z.Á. prístupové práva a následne v presne nezistený deň v roku 2012, keď mala T. Z.Ö. vycestovať do Rakúska za účelom nákupu uvedených výrobkov zn. Tchibo, požiadala E. P. o ďalšiu zálohu v sume 2 000,- eur, avšak E. P. jej poskytol zálohu v sume 1 000,- eur, ktorú jej odovzdal v Leviciach v hotovosti, bez spisania dokladu o odovzdaní uvedenej sumy, pričom svoj príslub, že v uvedený deň doručí E. P. do miesta bydliska tovar v hodnote 1 700,- eur nedodržala, žiaden tovar nedoručila, následne po viacerých urgenciách poškodeného, tomuto dodatočne dodala tovar v hodnote 300,- eur s príslubom, že zvyšnú časť tovaru, ktorý mala mať zložený doma v garáži dodá dodatočne, čo však do dnešného dňa neučinila, čím poškodenému E. P. spôsobila škodu vo výške 1 400,- eur,

skutkami č. 1 až č. 10 bola spôsobená škoda v celkovej výške nie menej ako 148 190,- eur;

skutok č. 11)

dňa 16. februára 2015 v čase okolo 15.00 hod., v Notárskom úrade JUDr. S. J.W. v Š.O., na Š. ul. č. XX, obvinená využila nepozornosť notárky JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala bližšie nezistenú látku a po vypití kávy šálku umyla, pričom po požití kávy JUDr. S. J. v čase okolo 15.30 hod. pocítila nevoľnosť, mala poruchy reči a koordinácie chôdze a pohybov, bola dezorientovaná, blúznila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na lekárske ošetrovanie do internej ambulancie Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne bola hospitalizovaná na jednotke intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice v období od 16. februára 2015 do 23. februára 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 8 dní;

skutok č. 12)

dňa 2. apríla 2015 v bližšie nezistenom čase v poobedných hodinách v Notárskom úrade JUDr. S. J. v

Š., na Š. ul. č. XX, obvinená využila chvíľkovú neprítomnosť JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravila JUDr. S. J., pridala bližšie nezistenú látku v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy JUDr. S. J. pociťovala nevoľnosť, poruchy reči, koordinácie chôdze a pohybov, spolu so suchom v ústach a horenie tváre, blúžnila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola v čase o 17.25 hod. prevezená a prijatá na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 2. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 9 dní;

skutok č. 13)

dňa 26. februára 2015 v čase okolo 14.00 hod., v kancelárii Mestského úradu v Šahách, Hlavné námestie 1 potom, čo ju požiadala o prefotenie dokumentov, využila neprítomnosť Ing. J. I. (W.) zo Š. a do šálky s vopred uvareným čajom Ing. J. I. pridala bližšie nezistenú látku, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 15.15 hod., pociťovala sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola dňa 26. februára 2015 prevezená na interné oddelenie do Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne v čase o 18.20 hod. prijatá na Oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 1. marca 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 4 dní;

skutok č. 14)

dňa 1. apríla 2015 v čase okolo 17.00 hod., v byte Ing. J. I. (W.) v Š.O., na H. ulici č. XX potom, čo ju požiadala o vytlačenie dokumentov, využila chvíľkovú neprítomnosť Ing. J. I. a do šálky s čajom, ktorú pripravila Ing. J. I. pridala bližšie nezistenú látku a po požití časti čaju, šálku s nedopitým čajom obvinená umyla, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 17.45 hod., pociťovala sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči, búšenie srdca, halucinácie a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia Nemocnice s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 1. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 10 dní;

skutok č. 15)

dňa 7. apríla 2015 v čase okolo 11.00 hod., v byte T. Z. v Š.Á., na ul. O.. Z. č. XXX/X, využila nepozornosť Ing. U. B. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala bližšie nezistenú látku v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy Ing. U. B. pociťovala silné závraty, poruchy koordinácie pohybov, dezorientáciu, zrakové a sluchové halucinácie, tras tela a kľče, sucho v ústach a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na internú ambulanciu Nemocnice s poliklinikou Šahy a následne v čase o 22.15 hod., prijatá na Oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 9. apríla 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 3 dní;

teda

skutkami č. 1) až 10)

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

skutkami č. 11) až 15)

dopustila sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustila v úmysle iného úmyselne ublížiť na zdraví a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a ľst'ou,

čím spáchala

skutkami č. 1) až 10)

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024,

skutkami č. 11) až 15)

pokračovací prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f), písm. j) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanej T. Z. súd ukladá povinnosť nahradiť poškodeným:

- JUDr. S. J., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom U. XXX, okres Q. škodu vo výške 22 400,- eur (slovom dvadsaťdvatisícštyristo eur);
- Ing. J. W., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom Š., ul. X. K. XXX/X, škodu vo výške 9 890,- eur (slovom deväťtisícosemstodevät'desiat eur);
- Ing. O. L., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom J. N. A. č. XXX, okres I. škodu vo výške 21 400,- eur (slovom dvadsaťjedentisícštyristo eur);
- A. P., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom ul. T. XXX/X, Š. škodu vo výške 2 500,- eur (slovom dvetisícpäťsto eur);
- Mgr. S. K., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom ul. I.. Š. XX, C. K. škodu vo výške 10 000,- eur (slovom desaťtisíc eur);
- poškodenému E. P., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U.. R. XXXX/XX, Q. škodu vo výške 1 400,- eur (slovom jedentisícštyristo eur);
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 2 369,50 eur (slovom dvetisícristošesťdesiatdeväť eur a päťdesiat eurocentov);
- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 3 326,97 eur (slovom tritisícristodvadsaťšesť eur a deväťdesiatsedem eurocentov);
- Sociálnej poisťovni pobočka Levice, Sv. Michala 4, 934 71 Levice, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 4 363,50 eur (slovom štyritisícristošesťdesiattri eur a päťdesiat eurocentov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku odkazuje na civilný proces poškodených:

- JUDr. S. J., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom U. XXX, okres Q.;
- Mgr. S. K., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom ul. I.. Š. XX, C. K..

III. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa zamieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/12/2020, bola

obžalovaná T. Z. uznaná za vinnú v bodoch 1) až 10) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení platnom do 31. decembra 2016 a v bodoch 11) až 15) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a § 140 písm. c) Trestného zákona v znení platnom do 31. decembra 2016, na tom skutkovom základe, že

v dobe od roku 2010 do konca roka 2015 v Šahách, ako aj na rôznych miestach v Slovenskej republike, pod rôznymi zámenkami ako dlžníčka, postupne uzatvárala zmluvy o pôžičkách alebo ústne dohody o pôžičkách alebo prísľuby dodania tovaru, na základe ktorých jej poškodení poskytli peňažné prostriedky v rôznych sumách buď v hotovosti, alebo požiadala poškodených o prevod peňažných prostriedkov na účet jej manžela Á. Z.Ö. vedený v OTP Banka Slovensko, a.s., č. XXXXXXXX/XXXX, ku ktorému účtu mala dispozičné právo, pričom v dohodnutých termínoch požičané peňažné prostriedky nevrátila, alebo vrátila len ich časť, kde svojim konaním poškodených úmyselne podviedla so zámerom nikdy peňažné prostriedky nevrátiť a to nasledovnými skutkami:

skutok č. 1)

po tom, čo v predchádzajúcom období si niekoľkokrát požičala peňažné prostriedky od Ing. U. B., trvale bytom ul. XX. O. XXXX/XX, D., rádovo sumách do 5 000,- eur, ktoré v stanovenom termíne vrátila, dňa 4. júla 2014 v meste Šahy, uzavrela ako dlžník s Ing. U. B. ako veriteľom, zmluvu o pôžičke finančných prostriedkov vo výške 44 600,- eur, ktoré mali byť použité na kúpu nehnuteľnosti, za ktorú obvinená ručila vlastnou zmenkou, vystavenou a podpísanou v deň uzavretia zmluvy, pričom termín vrátenia pôžičky stanovený v zmluve 31. marca 2015 nedodržala a do dnešného dňa jej požičané peňažné prostriedky nevrátila, čím spôsobila poškodenie Ing. U. B. škodu vo výške 44 600,- eur, ku náhrade ktorej bola zviazaná Zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3CbZm/372/2015-21 zo dňa 09.07.2015;

skutok č. 2)

dňa 15. októbra 2011 si požičala od JUDr. S. J., bytom U. č. XXX, sumu 22 400,- eur v hotovosti, ktorú mala vrátiť do 15. októbra 2012, následne dochádzalo medzi T. Z. a JUDr. S. J. k opätovnému požičiavaniu a vracaniu rôznych finančných čiastok, ktoré v sebe zahŕňali aj vzájomne dohodnuté úroky, dňa 5. februára 2015 spísali zmluvu o pôžičke v zmysle ustanovení § 657 Občianskeho zákonníka, v ktorej dlžníčka T. Z. uznala pohľadávku voči veriteľke JUDr. S. J. v sume 71 190,- eur, pričom sa súčasne zaviazala túto pohľadávku splatiť v siedmich pravidelných mesačných splátkach po 10 170,- eur, pričom uvedený splátkový kalendár nedodržala a veriteľke vrátila dňa 2. marca 2015 sumu 10 170,- eur, dňa 13. apríla 2015 vrátila sumu 2 000,- eur a dňa 17. apríla 2015 vrátila 3 000,- eur, potom sa začala poškodenej vyhýbať a zvyšnú časť dlžných peňažných prostriedkov jej už nevrátila, čím spôsobila JUDr. S. J. škodu vo výške nie menej ako 22 400,- eur;

skutok č. 3)

dňa 28. augusta 2014 si požičala od poškodenej Ing. J. I. (W.), trvale bytom Š., ul. H. XX, peňažné prostriedky v hotovosti v sume 18 000,- eur, o ktorej pôžičke dňa 9. januára 2015 v meste Šahy spísala čestné vyhlásenie, v ktorom uznala svoj dlh v sume 18 000,- eur a zároveň sa v ňom zaviazala celú pôžičku do termínu 20. februára 2015 vrátiť, pričom tento záväzok nedodržala a po termíne 20. februára 2015 vrátila poškodenej Ing. J. I. časť pôžičky nasledovne: dňa 15. apríla 2015 sumu 1 910,- eur, dňa 21. apríla 2015 sumu 3 000,- eur, dňa 7. mája 2015 sumu 1 000,- eur, dňa 1. júna 2015 sumu 500,- eur, dňa 26. júna 2015 sumu 300,- eur, dňa 10. júla 2015 sumu 200,- eur, dňa 7. augusta 2015 sumu 200,- eur a dňa 28. augusta 2015 sumu 1 000,- eur, čím poškodenej Ing. J. I. spôsobila škodu vo výške 9 890,- eur,

skutok č. 4)

v presne nezistený deň v roku 2014 si dvakrát požičala od O. W., bytom T. č. XX, v mieste jej bydliska, peňažnú hotovosť v sumách 10 000,- eur a 15 000,- eur, o čom nebol spísaný žiaden doklad, ktorú hotovosť použila na neznáme účely a v následnej dobe uvedené peňažné prostriedky nevrátila, čím

poškodenej O. W. spôsobila škodu vo výške 25 000,- eur,

skutok č. 5)

ako vzdialenejšia príbuzná v októbri roku 2010 pod zámenkou obchodných aktivít, požiadala Ing. E. K., bytom R., ul. J. XXX/XX o peňažnú pôžičku v sume 10 000,- eur, ktorú jej dňa 11. októbra 2010 Ing. E. K. poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., uvedenú pôžičku v stanovenom termíne T. Z. nesplatila a túto nesplatila do súčasnej doby, čím poškodenej Ing. E. K. spôsobila škodu vo výške 10 000,- eur, ku náhrade ktorej bola zaviazaná Platobným rozkazom Okresného súdu Levice, sp. zn. 12RO/364/2014 zo dňa 8. augusta 2014;

skutok č. 6)

v priebehu roka 2010 oslovila rodinnú známu Mgr. O. L., bytom J. N. A. č. XXX, ktorú požiadala o pôžičku peňažných prostriedkov, ktoré by T. Z. použila na nákup tovaru zn. Tchibo a po predaji tovaru by O. L. vyplácala 750,- eur štvrťročne, s ktorou ponukou O. L. súhlasila a následne vložila prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., peňažné prostriedky a to dňa 13. decembra 2012 sumu 5 000,- eur, následne na začiatku roka 2014 požiadala Mgr. O. L. o krátkodobé pôžičky, ktoré by boli vrátené do niekoľkých dní s príslušným úrokom, na základe čoho O. L. vložila na uvedený bankový účet finančné prostriedky v sume 17 000,- eur, čím celkovo O. L. požičala T. Z. sumu 22 000,- eur, pričom T. Z. časť dlžnej sumy splatila O. L. a to trikrát po 200,- eur, čím bola O. L. spôsobená škoda vo výške 21 400,- eur,

skutok č. 7)

po tom, čo v roku 2013 niekoľkokrát požiadala o pôžičku A. P., bytom Š., ul. S.. T. č. XXX/X, ktoré jej on poskytol, a ktoré pôžičky v dohodnutom termíne vrátila, dňa 2. júna 2014 telefonicky požiadala A. P. o pôžičku v sume 5 000,- eur, ktorú jej on v uvedený deň poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., v dohodnutom termíne vrátila A. P. sumu 2 500,- eur s odôvodnením, že v tom čase nemala viacej peňazí a že zvyšok mu vráti v následnej dobe, čo však aj napriek viacerým výzvam poškodenej neučinila, čím spôsobila poškodenej A. P. škodu vo výške 2 500,- eur,

skutok č. 8)

po tom, čo si v období pred rokom 2015 niekoľkokrát požičala peňažné prostriedky od Mgr. S. K., bytom C. K., ul. I. Š. č. XXX/XX, ktoré mu následne v stanovených termínoch vrátila spolu s úrokmi v neustálenej výške, v roku 2015 Mgr. S. K. poskytol T. Z. niekoľko menších pôžičiek a následne dňa 27. februára 2015 jej poskytol pôžičku v sume 10 000,- eur, prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., dňa 1. marca 2015 podpísala čestné prehlásenie, v ktorom sa zaviazala celkovú pôžičku v sume 18 900,- eur vrátiť v lehote do 9. apríla 2015, čo však do dnešného dňa aj napriek viacerým výzvam poškodenej neučinila, čím spôsobila poškodenej Mgr. S. K. škodu vo výške nie menej ako 10 000,- eur,

skutok č. 9)

v priebehu mesiaca október 2015 telefonicky požiadala svoju známu z detstva T. U., bytom Š., ul. I. č. XXX/X o pôžičku, ktorú potrebuje na podnikanie, a ktorú jej vráti po Vianociach roku 2015, pričom T. U. jej poskytla pôžičku v sume 1 000,- eur, ktorú dňa 23. októbra 2015 previedla na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka Á. Z., v dohodnutom termíne jej tieto finančné prostriedky nevrátila, a tieto nevrátila do súčasnej doby aj napriek viacerým výzvam poškodenej, čím spôsobila poškodenej T. U. škodu vo výške 1 000,- eur,

skutok č. 10)

v roku 2012 pod príslubom dodávky tovaru zn. Tchibo, ktorý mala nakupovať v predajni v Rakúsku, požiadala záujemcu o tento tovar E. P., nar. XX. K. XXXX, bytom Q., ul. U. R. č. XX o finančnú zálohu vo výške 700,- eur, ktorú jej E. P. poskytol prevodom na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX

vedený v OTP Banke Slovensko a.s., na vlastníka O. Z., ku ktorému mala T. Z. prístupové práva a následne v presne nezistený deň v roku 2012, keď mala T. Z. vycestovať do Rakúska za účelom nákupu uvedených výrobkov zn. Tchibo, požiadala E. P. o ďalšiu zálohu v sume 2 000,- eur, avšak E. P. jej poskytol zálohu v sume 1 000,- eur, ktorú jej odovzdal v Leviciach v hotovosti, bez spísania dokladu o odovzdaní uvedenej sumy, pričom svoj prísľub, že v uvedený deň doručí E. P. do miesta bydliska tovar v hodnote 1 700,- eur nedodrжала, žiaden tovar nedoručila, následne po viacerých urgenciách poškodeného, tomuto dodatočne dodala tovar v hodnote 300,- eur s prísľubom, že zvyšnú časť tovaru, ktorý mala mať zložený doma v garáži dodá dodatočne, čo však do dnešného dňa neučinila, čím poškodenému E. P. spôsobila škodu vo výške 1 400,- eur,

skutkami č. 1 až č. 10 bola spôsobená škoda v celkovej výške nie menej ako 148 190,- eur;

skutok č. 11)

dňa 16. februára 2015 v čase okolo 15.00 hod., v Notárskom úrade JUDr. S. J. v Š., na Š. ul. č. XX, obvinená využila nepozornosť notárky JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, a po vypití kávy šálku umyla, pričom po požití kávy JUDr. S. J. v čase okolo 15.30 hod. pocítila nevoľnosť, mala poruchy reči a koordinácie chôdze a pohybov, bola dezorientovaná, blúznila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na lekárske ošetrovanie do internej ambulancie Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne bola hospitalizovaná na jednotke intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice v období od 16. februára 2015 do 23. februára 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 8 dní;

skutok č. 12)

dňa 2. apríla 2015 v bližšie nezistenom čase v poobedných hodinách v Notárskom úrade JUDr. S. J. v Š., na Š. ul. č. XX, obvinená využila chvíľkovú neprítomnosť JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravila JUDr. S. J., pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy JUDr. S. J. pocítovala nevoľnosť, poruchy reči, koordinácie chôdze a pohybov, spolu so suchom v ústach a horenie tváre, blúznila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola v čase o 17.25 hod. prevezená a prijatá na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 2. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 9 dní;

skutok č. 13)

dňa 26. februára 2015 v čase okolo 14.00 hod., v kancelárii Mestského úradu v Šahách, Hlavné námestie 1 potom, čo ju požiadala o prefotenie dokumentov, využila neprítomnosť Ing. J. I. (W.) zo Š. a do šálky s vopred uvareným čajom Ing. J. I. pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 15.15 hod., pocítila sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola dňa 26. februára 2015 prevezená na interné oddelenie do Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne v čase o 18.20 hod. prijatá na Oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 1. marca 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 4 dní;

skutok č. 14)

dňa 1. apríla 2015 v čase okolo 17.00 hod., v byte Ing. J. I. (W.) v Š., na H. B. č. XX potom, čo ju požiadala o vytlačenie dokumentov, využila chvíľkovú neprítomnosť Ing. J. I. a do šálky s čajom, ktorú pripravila Ing. J. I. pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii a po požití časti čaju, šálku s nedopitým čajom obvinená umyla, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 17.45 hod., pocítila sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči, búšenie srdca, halucinácie a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia Nemocnice s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 1. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 10 dní;

skutok č. 15)

dňa 7. apríla 2015 v čase okolo 11.00 hod., v byte T. Z. v Šahách, na ul. O.. Z. č. XXX/X, využila nepozornosť Ing. U. B. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy Ing. U. B. pociťovala silné závraty, poruchy koordinácie pohybov, dezorientáciu, zrakové a sluchové halucinácie, tras tela a krčce, sucho v ústach a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na internú ambulanciu Nemocnice s poliklinikou Šahy a následne v čase o 22.15 hod., prijatá na Oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 9. apríla 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 3 dní.

Za to jej Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil aj ochranný dohľad na 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanej T. Z. uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným:

- JUDr. S. J., nar. X. S. XXXX v D., trvale bytom U. XXX, okres Q. škodu vo výške 22 400,- eur,
- Ing. J. W., nar. XX. K. XXXX v Š., trvale bytom Š., ul. X. K. XXX/X, škodu vo výške 9 890,- eur,
- Ing. O. L., nar. X. S. XXXX v Š., trvale bytom J. N. A. č. XXX, okres Senec škodu vo výške 21 400,- eur,
- A. P., nar. XX. S. XXXX v Š., trvale bytom ul. T. XXX/X, Š. škodu vo výške 2 500,- eur,
- Mgr. S. K., nar. X. V. XXXX v Š., trvale bytom ul. I. Š. XX, C. K. škodu vo výške 10 000,- eur,
- poškodenému E. P., nar. XX. K. XXXX v R., trvale bytom U. R. XXXX/XX, Q. škodu vo výške 1 400,- eur,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 2 369,50 eur,
- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 3 326,97 eur,
- Sociálnej poisťovni pobočka Levice, Sv. Michala 4, 934 71 Levice, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 4 363,50 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených:

- JUDr. S. J., nar. X. S. XXXX v D., trvale bytom U. XXX, okres Q.,
  - Mgr. S. K., nar. X. V. XXXX v Štúrove, trvale bytom ul. I. Š. XX, C. K.,
- so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

II.

Odvovania

a vyjadrenia k nim

Proti tomuto rozsudku podali odvolania prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovanej proti výroku o treste a obžalovaná T. Z. proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré rozsudku predchádzalo.

Prokurátor podané odvolanie dodatočne odôvodnil písomným podaním z 12. novembra 2021, v ktorom uviedol, že sa v zásade stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu v tom smere, že nie je dôvod na mimoriadne zníženie trestu, hoci ide o obžalovanú vo veku 69 rokov a s poukazom na charakter trestnej činnosti nie je jej konanie podmienené vekom ani fyzickými schopnosťami. Prokurátor ďalej uviedol, že trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov je v zmysle ochrany spoločnosti dostačujúci, ale

nesplňa účel generálnej prevencie, pretože obžalovaná sa päťkrát pokúsila chladnokrvne usmrtiť ľudskú bytosť podaním jedu (atropínu), konala absolútne chladnokrvne a svojím postojom a uvádzaním mylných informácií sa dokonca snažila zabrániť, aby bola obetiam poskytnutá včasná zdravotnícka pomoc, bez ktorej by zomreli. Práve trest odňatia slobody je podľa prokurátora určitým morálnym odsúdením konania obžalovanej a odkazom pre prípadných ďalších páchatelov viacnásobnej závažnej trestnej činnosti s cieľom odradiť ich od páchania tejto trestnej činnosti, aby si boli vedomí následkov svojho konania bez ohľadu na ich prípadný vysoký vek.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa uloženého trestu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovanej T. Z. podľa § 144 ods. 2 trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 8 Trestného zákona uloží úhrnný trest odňatia slobody na doživotie a podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovanej navrhol prokurátor podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná T. Z.W. podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom obhajkyne JUDr. Martiny Kočíkovej písomným podaním z 1. decembra 2021, v ktorom uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za arbitrárny a nezákonný z dôvodu absencie priamych dôkazov svedčiacich o tom, že sa skutok stal. Arbitrárnosť rozsudku vidí v tom, že ani v rámci odôvodnenia nebol žiadnymi právnymi argumentami odôvodnený záver o tom, že spáchala skutky, ktoré sú jej kladené za vinu a súd neuviedol žiadne skutkové alebo právne tvrdenia, ktoré by rozptýlili jej pochybnosť, že ide len o svojvoľné rozhodnutie súdu. Celé rozhodnutie súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, je podľa jej názoru vyfabulované tromi ženami (pani J., pani I. a pani B.) za pomoci MUDr. X., ktorý v rámci svojej výpovede potvrdil, že vymyslel príbeh, ktorý všetky tri ženy totožne uviedli orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Celé viac ako šesťročné trestné konanie je podľa jej názoru postavené len na tvrdení proti tvrdeniu a okrem výpovedí poškodených neexistuje nič, čo by preukázalo čo i len pochybnosť o jej bezúhonnosti a nevine.

Znalci MUDr. K., PhD., doc. PhamDr. T., PhD. MBA a MUDr. I. vyslovili podľa obžalovanej len možnosť, že poškodeným bola podaná látka obsahujúca atropín a že ich zdravotné problémy a príznaky mohli byť spôsobené touto látkou, avšak všetci zhodne uviedli, že ide len o podozrenie, pretože látka sa v tele poškodených nenašla. Samotní znalci sa nevedeli zhodnúť, v akom skupenstve, zložení alebo forme mohol byť atropín podaný, čo podľa obžalovanej svedčí o tom, že ide len o ich predpoklady a dohady. Nikto s určitosťou nevyslovil záver, že poškodené túto látku užili. Relevantným dôkazom sú podľa obžalovanej lekárske správy poškodených, ktoré svedčia o tom že JUDr. J. mala cievnú mozgovú príhodu, pani B. a pani I. boli taktiež prepustené z nemocníc s diagnózou neurologického ochorenia. Každá z poškodených mala podľa lekárskeho správ okrem spoločných príznakov (zmätenosť, sucho v ústach, bezvedomie, nepokoj) aj množstvo iných symptómov, ktoré sa líšili, čo podľa obžalovanej spôsobuje, že záver znalcov o tom, že všetky poškodené trpeli rovnakým problémom, vyznieva podľa jej názoru nedôveryhodne až vykonštruovane.

Obžalovaná ďalej uviedla, že je absolútne neprijateľné, aby súd vo svojom rozhodnutí poukazyval na nezákonne získaný dôkaz, ktorý predložila jedna z poškodených (šálka s údajným obsahom atropínu), pričom zdôraznila, že poškodená J. a jej manžel sú právne vzdelaní ľudia, ktorí by mali vedieť, akým spôsobom sa zabezpečujú dôkazy, ktoré mali byť v tomto prípade zrejme kľúčovými. Základným faktom je, že JUDr. J. a JUDr. J. ako jediní disponovali látkou atropín, je nepochybné, že priniesli šálku s touto látkou a navyše samotnému vzneseniu obvinenia v predmetnej veci predchádzalo viacero trestných konaní, ktoré iniciovala pani J. a ktoré boli zastavené z dôvodu, že išlo výlučne o jej tvrdenia bez ich podloženia akýmkoľvek dôkazmi. Obžalovaná v tejto súvislosti poukázala na to, že pri domových prehliadkach v nehnuteľnostiach, ktoré užívala, sa žiaden atropín ani iná nezákonná látka nenašli a rovnako tak sa nenašli žiadne rastliny alebo byliny, ktoré by mohli k výrobe tejto účinnej látky slúžiť. Samotné poškodené sa pritom zhodli, že nápoje, ktoré pili v prítomnosti obžalovanej, mali normálnu chuť, neboli iné ako obvykle, preto obžalovanej nie je zrejme, na základe čoho súd dospel k

záveru, že práve ona mala byť tou osobou, ktorá im údajný atropín podala.

V ďalšej časti podaného odvolania obžalovaná poukázala na to, že v napadnutom rozsudku absentuje zrozumiteľné a presvedčivé odôvodnenie, keďže prvostupňový súd v ňom len popísal skutky uvedené v obžalobe, spomenuté v obžalobe na hlavných pojednávaniach a v závere rozhodnutia len odcitoval ustanovenia Trestného zákona, ktoré aplikoval pri výmere trestu bez toho, aby aspoň čiastočne odôvodnil ich použitie.

Obžalovaná ma tiež za to, že skutky pod bodmi 1 až 10 nie sú trestnými činmi, pretože nevrátenie pôžičky nie je ani len trestným činom, nieto ešte trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Samotné poškodené nevedeli vysvetliť, prečo jej neustále požičiavali peniaze aj napriek tomu, že ich obžalovaná údajne nevrátila. Podľa obžalovanej tieto tvrdenia nie sú pravdivé, pretože vždy išlo o investíciu poškodených, ktorá sa im zhodnotila. Aj z tohto dôvodu jej všetky poškodené dávali peniaze v hotovosti a nie cez bankový účet. Všetky poškodené sú vzdelané ženy a ak by peniaze skutočne poskytovali, podľa obžalovanej by nepochybne chceli mať potvrdenie o tom, že peniaze boli reálne prevedené. Podľa obžalovanej je absurdné a nevierohodné, aby po tom, ako im údajne nevrátila dlžnú sumu, jej požičiavali aj ďalej ešte vyššie sumy ako pred tým. Obžalovaná priznala, že niektorým z poškodených dlží peniaze, avšak jej konanie spočívajúce v nemožnosti splácať dlh nemôže byť kvalifikované ako trestný čin podvodu. Obžalovaná v tejto súvislosti poukázala na to, že žije s manželom v obyčajnom byte, nemá žiaden majetok, žiadne úspory a vedie skromný život.

Pre trestný čin podvodu je pritom rozhodujúce preukázať, že už pred samotným poskytnutím peňazí existoval úmysel ich nevrátiť alebo neposkytnúť služby. Samotné poškodené pritom v rámci svojich výsluchov potvrdili, že obžalovaná im peniaze postupne vracala, a preto podľa jej názoru neexistuje dôvod domnievať sa, že by obžalovaná mala záujem kohokoľvek podviesť. Ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie v tejto časti, vytvoril by podľa obžalovanej zásadný precedens, ktorý by z nesplatenej pôžičky vytvoril v závislosti od výšky aj obzvlášť závažný zločin podvodu. Takýto postup by zmenil celkové postupy pri uplatňovaní si nesplatených záväzkov, ktoré nie je dlžník schopný splácať. Obžalovaná ďalej poukázala na to, že hoci ona je súdom považovaná za nedôveryhodnú osobu, poškodeným, ktoré taktiež môžu mať záujem na tom, aby celú vec zveličili, sa znalecké posudky nerobili. Poškodené sa pritom neštítia označovať ju v médiách ako tú, ktorá ich chcela otráviť a zavraždiť, a to bez toho, aby bolo vo veci rozhodnuté. Napriek tomu však obžalovaná verí, že odvolací súd bude posudzovať celú vec tak, aby skutočne objektívne vyhodnotil zabezpečené dôkazy a rozhodol, že nikoho nemožno odsúdiť za trestný čin, ktorý sa nestal a v rámci ktorého ani z jedného dôkazu nevzniká podozrenie, že sa mala dopustiť protiprávneho konania.

Obžalovaná taktiež poukázala na to, že v predmetnej veci sa žiaden trestný čin nestal, pretože nedošlo k jej obohateniu. Najvyššiu sumu, ktorú údajne nevrátila, 22 400 eur, si pani J. ani len neuplatnila na súde a absolútne nekonala tak, aby jej bol čo i len priznaný nárok na zaplatenie takejto sumy. V trestnom procese jej tak bolo priznané právo, ktoré si sama neuplatnila a ktorého ochranu sama zmarila, keďže právo na žalovanie vrátenia dlžnej sumy bolo premľčané a súd jej ho v trestnom konaní opätovne priznal, čo obžalovaná považuje za nezákonné. Obžalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na zásadu nullum crimen sine lege, pričom zdôraznila, že sa nedopustila žiadneho konania, ktoré by napĺňalo znaky skutkovej podstaty akékoľvek trestného činu. V predmetnej veci podľa jej názoru nedošlo k reálnemu preukázaniu, že sa skutok stal.

Obžalovaná verí, že odvolací súd bude prihliadať na fakty, ktorými sú:

- nepreukázanie spáchania skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu,
- neustálenie toho, či poškodené skutočne požili látku atropín, pretože u žiadnej z nich jeho prítomnosť nebola zistená,
- podľa konštatovania znalca množstvo iných liekov, liečiv a látok môže vyvolať rovnaké príznaky, resp. symptómy ako u poškodených, a teda nemožno určiť, že došlo k otráveniu atropínom,
- žiadna z poškodených ani orgány činné v trestnom konaní nepreukázali ani len dôvodné podozrenie, že by ktorákoľvek poškodená požila látku s obsahom atropínu,

- lekárske správy poškodených po ich prepustení stanovili u všetkých diagnózy, ktoré preukazovali ich ochorenia,
- u obžalovanej sa nenašla žiadna látka obsahujúca atropín,
- všetci poškodení začali svoje výpovede zjednocovať až po tom, ako ich v tom inštruoval MUDr. X.,
- jediný, kto preukázal držbu atropínu, bola práve pani J., ktorá látku priniesla na políciu,
- nikto z poškodených nemá žiadne poškodenie zdravia tak, ako sa to snažia prezentovať,
- nebol vyslovený jednoznačný záver, že by zdravotné problémy poškodených súviseli s požitím atropínu,
- hodnovernosť poškodených je spochybnená, pretože sa dobrovoľne priznali, že až keď sa stretli a MUDr. X. prezentoval svoj záver o otrave, začali si spájať súvislosti a išli na políciu,
- polícia počas vyšetrovania nenašla ani jeden dôkaz o tom, že by došlo k spáchaniu trestného činu.

Obžalovaná je toho názoru, že celá predmetná vec je len vykonštruovaná a vopred dohodnutá medzi poškodenými, pretože aj zo samotného spisového materiálu je evidentné, že najskôr boli trestné konania na podklade oznámení poškodených zastavené, pretože žiadna z poškodených nepreukázala svoje tvrdenia, od roku 2015 bola vec políciou viackrát preverovaná, ale až v roku 2017, keď ju poškodené začali označovať ako podozrivú, a presne uvádzať akou látkou ich mala údajne otráviť, orgány činné v trestnom konaní začali s touto verziou pracovať, pričom pravdivosť tvrdení poškodených žiadnym spôsobom neverifikovali. Poškodené spolu so svedkami suplovali konanie a postupy polície a polícia bez dôkazov opakovala tvrdenia poškodených, na základe čoho prokuratúra vyhodnotila, že jej obhajoba nie je vierohodná.

V závere odôvodnenia odvolania obžalovaná poukázala na to, že obžaloba bola podaná pre zločin vraždy, tak ju aj Okresný súd Nitra prijal, pričom až uznesením zo 6. februára 2019, sp. zn. 1Tk/2/2019 rozhodol, že vec postupuje Špecializovanému trestnému súdu ako súdu príslušnému na prejednanie vecí. Aj v tomto rozhodnutí sa pritom súd obmedzil len na to, že jediným dôkazom sú výpovede poškodených a „šálka, ktorú priniesol JUDr. J. na políciu“, pričom ide o dôkaz, ktorý bol získaný nezákonne a svedčí práve o tom, že jediný, kto disponoval atropínom, boli manželia J.. Samotná kvalifikácia skutku, ktorý sa obžalovanej kladie za vinu, je nedôvodná a ani v obžalobe popísané skutkové tvrdenia nenapĺňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu vraždy, a už vôbec nie úkladnej vraždy.

Na základe uvedeného obžalovaná navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a následne ju sám rozsudkom oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry Nitra, sp. zn. Kv 61/18/4400-37 z 1. októbra 2019.

V prípade, ak by odvolací súd po preskúmaní zákonnosti výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaná podala odvolanie a aj proti konaniu, ktoré vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku predchádzalo, dospel k záveru, že je nevyhnutné, aby Špecializovaný trestný súd vec opätovne prejednal, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) rozhodujúc o vyššie uvedených odvolaniach rozsudkom z 8. novembra 2022, sp. zn. 2 To 12/2021, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. PK-1T/12/2020, v skutkoch pod bodmi 11) až 15) a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanú T.É. Z. uznal za vinnú z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016, na tom skutkovom základe, že

skutok č. 11)

dňa 16. februára 2015 v čase okolo 15.00 hod., v Notárskom úrade JUDr. S. J. v Š., na Š. ul. č. XX,

obvinená využila nepozornosť notárky JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, a po vypití kávy šálku umyla, pričom po požití kávy JUDr. S. J.Á. v čase okolo 15.30 hod. pocítila nevoľnosť, mala poruchy reči a koordinácie chôdze a pohybov, bola dezorientovaná, blúznila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na lekárske ošetrovanie do internej ambulancie Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne bola hospitalizovaná na jednotke intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice v období od 16. februára 2015 do 23. februára 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 8 dní;

skutok č. 12)

dňa 2. apríla 2015 v bližšie nezistenom čase v poobedných hodinách v Notárskom úrade JUDr. S. J. v Š., na Š. ul. č. XX, obvinená využila chvíľkovú neprítomnosť JUDr. S. J. a do šálky s kávou, ktorú pripravila JUDr. S. J., pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy JUDr. S. J. pocítovala nevoľnosť, poruchy reči, koordinácie chôdze a pohybov, spolu so suchom v ústach a horenie tváre, blúznila a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola v čase o 17.25 hod. prevezená a prijatá na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 2. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 9 dní;

skutok č. 13)

dňa 26. februára 2015 v čase okolo 14.00 hod., v kancelárii Mestského úradu v Šahách, Hlavné námestie 1 potom, čo ju požiadala o prefotenie dokumentov, využila neprítomnosť Ing. J. I. (W.) zo Š. a do šálky s vopred uvareným čajom Ing. J. I. pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 15.15 hod., pocítila sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola dňa 26. februára 2015 prevezená na interné oddelenie do Nemocnice s poliklinikou v Šahách a následne v čase o 18.20 hod. prijatá na Oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 1. marca 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 4 dní;

skutok č. 14)

dňa 1. apríla 2015 v čase okolo 17.00 hod., v byte Ing. J. I. (W.) v Š., na H. ulici č. XX potom, čo ju požiadala o vytlačenie dokumentov, využila chvíľkovú neprítomnosť Ing. J. I. a do šálky s čajom, ktorú pripravila Ing. J. I. pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii a po požití časti čaju, šálku s nedopitým čajom obvinená umyla, pričom po požití čaju Ing. J. I. v čase okolo 17.45 hod., pocítila sucho v ústach, mala poruchy videnia, celkovú slabosť, točenie hlavy, triašku a potenie, poruchy reči, búšenie srdca, halucinácie a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na jednotku intenzívnej starostlivosti neurologického oddelenia Nemocnice s poliklinikou, n.o. Levice, kde bola hospitalizovaná v období od 1. apríla 2015 do 10. apríla 2015, teda bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 10 dní;

skutok č. 15)

dňa 7. apríla 2015 v čase okolo 11.00 hod., v byte T. Z. v Š., na ul. O.. Z. č. XXX/X, využila nepozornosť Ing. U. B. a do šálky s kávou, ktorú pripravovala obvinená, pridala látku obsahujúcu atropín v nezistenom množstve a konzistencii, pričom po požití kávy Ing. U. B. pocítovala silné závraty, poruchy koordinácie pohybov, dezorientáciu, zrakové a sluchové halucinácie, tras tela a kŕče, sucho v ústach a postupne upadla do bezvedomia, v dôsledku čoho bola prevezená na internú ambulanciu Nemocnice s poliklinikou Šahy a následne v čase o 22.15 hod., prijatá na Oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice s poliklinikou v Šahách, kde bola hospitalizovaná do 9. apríla 2015, čím bola obmedzená v bežnom spôsobe života hospitalizáciou v trvaní 3 dní.

Pri nezmenenom skutkovom a právnom stave v skutkoch pod bodmi 1) až 10) napadnutého rozsudku jej odvolací súd podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 8 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona jej uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanej T. Z. uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným:
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 2 369,50 eur (slovom dvetisíctristošesťdesiatdeväť eur a päťdesiat eurocentov);
- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 3 326,97 eur (slovom tritisícristodvadsaťšesť eur a deväťdesiatšesť eurocentov);
- Sociálnej poisťovni pobočka Levice, Sv. Michala 4, 934 71 Levice, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 4 363,50 eur (slovom štyritisíctristošesťdesiattri eur a päťdesiat eurocentov).

Odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uvedenému rozsudku najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho podala obvinená T. Z. dovolanie, na podklade ktorého najvyšší súd ako súd dovolací rozsudkom z 29. januára 2025, sp. zn. 2 TdoV 12/2024, podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom najvyššieho súdu z 8. novembra 2022, sp. zn. 2 To 12/2021, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, ods. 10, § 168 ods. 1, § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v neprospech obvinenej T. Z.. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku dovolací súd zrušil rozsudok najvyššieho súdu z 8. novembra 2022, sp. zn. 2 To 12/2021, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku najvyššiemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V odôvodnení rozsudku dovolací súd uviedol:

„K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V súvislosti s námičkou porušenia práva na obhajobu [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] najvyšší súd stabilne judikuje a aj na tomto mieste opakuje, že právo na obhajobu je potrebné v zmysle tohto dovolacieho dôvodu chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu zabezpečujúcich „rovnosť zbraní“ medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom ako žalobcom v trestnom konaní, na strane druhej. Táto základná zásada trestného konania je v Trestnom poriadku upravená v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku, vyplýva z čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a je garantovaná v ďalších významných právnych dokumentoch, akými sú Listina základných práv a slobôd a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu. Porušenie práva na obhajobu je podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je však koncipovaný oveľa užšie, keďže nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva zásadným spôsobom. Pri posudzovaní, či v danom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných

súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, a aby sa na tieto v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Je potrebné taktiež zdôrazniť, že trestné konanie sa posudzuje komplexne ako jeden celok a nie je možné z hľadiska zachovania práv obvineného hodnotiť len niektoré parciálne, jednotlivé extrahované úkony, resp. postupy a na základe nich konštatovať zásadné porušenie jeho obhajobných práv.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade tohto dovolacieho dôvodu obvinená namieta, že odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s podstatnou časťou jej odvolacích námietok.

Dovolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu zistil, že táto námietka obvinenej je dôvodná. Obvinená ako súčasť odôvodnenia odvolania okrem iného namietala, že:

- nedošlo k ustáleniu toho, či u poškodených skutočne išlo o požitie látky atropín, keďže nikdy sa žiaden u nich nezistil
- znalec konštatoval, že aj množstvo iných liekov môže vyvolať rovnaké príznaky, resp. symptómy ako u poškodených a teda nemožno určiť, že išlo o otravu
- u obvinenej sa žiadna látka obsahujúca atropín nenašla
- lekárske správy na poškodených po ich prepustení stanovili diagnózy, ktoré svedčili o ich ochoreniach
- každá z poškodených pri prijatí do nemocnice uvádzala množstvo rozdielnych symptómov, ktoré neboli pre poškodené spoločné
- znalci vypracovali čisto teoretické znalecké posudky, nakoľko pri ich vypracovaní vychádzali len z predpokladu, že by poškodené látku atropín užili
- s pojmom atropín sa začalo v trestnom konaní pracovať výlučne potom, ako priniesol p. J. šálku kávy na políciu, v ktorej sa mala nájsť látka atropín, ale išlo o nezákonný dôkaz
- je neprijateľné, aby súd v rozhodnutí poukazoval na absolútne nezákonný dôkaz, ktorý predložil manžel jednej z poškodených (šálka s údajným obsahom atropínu).

Odvolací súd sa vo svojom meritórnom rozhodnutí k týmto námietkam obvinenej v rozsahu vyžadujúcom náležité preskúmanie veci nevyjadril. Pokiaľ sa súd v pôvodnom konaní nevysporiadal s podstatnými argumentami predloženými obvinenou týkajúcimi sa posudzovania viny (resp. trestu, či iného výroku), ide o porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom naplňujúce dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, keďže obvinená ako strana konania nedostala odpoveď na svoje zásadné, podstatné argumenty týkajúce sa posúdenia jej viny resp. nevinu.

Dovolací súd v tomto smere pripomína ustálenú súdnu prax (R 7/2011), podľa ktorej za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Súd teda nemusí vykonať v konaní všetky dôkazy navrhované procesnými stranami. Avšak pri rešpektovaní náležitého zistenia skutkového stavu veci, čo predpokladá v prípade predloženia podstatného dôkazu procesnou stranou z pohľadu posudzovania viny, aby tento bol vykonaný a v meritórnom rozhodnutí vyhodnotený,

resp. v prípade jeho odmietnutia či nevykonania, aby boli v meritórnom rozhodnutí uvedené preskúmateľné dôvody takého postupu a uvedené je výslovne zrejmé aj z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa tohto má odôvodnenie rozsudku obsahovať okrem iného aj uvedenie dôvodu, prečo nebolo vyhovené návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Jednou zo základných zásad trestného konania je právo obvineného na obhajobu ustanovené v § 2 ods. 9 Trestného poriadku, a táto zásada je rozvedená v Trestnom poriadku v ďalších ustanoveniach. Zahŕňa okrem iného právo obvineného predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku), čomu zodpovedá povinnosť súdu o predloženej dôkazovej veci rozhodnúť, či ho vykoná, resp. uviesť dôvod, pre ktorý taký dôkaz nevykoná alebo odmietne vykonať.

V rozhodnutí odvolacieho súdu v posudzovanej veci preskúmateľné dôvody ohľadom dôsledného vyhodnotenia podstatných vykonaných dôkazov absentujú.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Touto formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014).

Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo, že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho (prípadne miernejšieho) trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda zistenie, že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu (primerane napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Tdo/29/2018, sp. zn. 2Tdo/6/2019, sp. zn. 5 Tdo 48/2018), čo je presne prípad obvinenej.

Hlavná dovolacia námietka obvinenej T. Z. ohľadom tohto ustanovenia spočíva v tom, že v konaní došlo k nesprávnemu posúdeniu jej konania podľa hmotnoprávneho ustanovenia § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 138 písm. j) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a tým k nesprávnej právnej kvalifikácii skutkov uvedených v bode 11/ až 15/ rozsudku, ktoré nielenže nespĺňajú kvalifikačné kritériá pre trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 Trestného zákona v štádiu pokusu, ale ani kvalifikačné kritériá pre trestný čin vraždy podľa § 145 Trestného zákona v štádiu pokusu.

Konfrontujúc relevantné skutkové zistenia a popis inkriminovaných skutkov v bodoch 11/ až 15/ v rozsudku nielen, že nie je dostatočný pre nespornú konštatáciu o naplnení všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty úkladnej vraždy (v štádiu pokusu), ale zodpovedá inému trestnému činu. Prítom je potrebné zdôrazniť, že platí „v pochybnostiach, resp. pri dvoch alebo viacerých možných interpretáciách skutkového deja, ktorým je dovolací súd striktnie viazaný [veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], je nutné vychádzať z tej alternatívy, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (in dubio pro reo).“

Vo všeobecnosti považuje najvyšší súd za potrebné najskôr uviesť nasledovné.

Podľa § 145 ods. 1) Trestného zákona trestný čin vraždy znie: „kto iného úmyselne usmrtí, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov.“ Ide o úmyselný trestný čin. Úmysel páchatel'a musí smerovať k usmrteniu človeka, pričom vzťah páchatel'a k následku musí byť súdom riadne zistený a preukázaný výsledkami dokazovania, z ktorých musí logicky vyplývať. Subjektívna stránka trestného činu vraždy spočíva v úmyselnom zavinení páchatel'a. Úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať na všetky znaky skutkovej podstaty. Pri úmysle páchatel'a je prítomná vedomostná a vôľová zložka. Vyžaduje sa, aby páchatel' chcel usmrtiť inú osobu, čo sa preukazuje najmä na základe znakov objektívnej (vonkajšej) povahy. Úmysel je dostatočne zrejмый z okolností a intenzity vykonaného útoku. V prípadoch, keď páchatel' popiera úmysel usmrtiť poškodeného, je nutné otázku jeho zavinenia vyvodiť nepriamo z okolností trestného činu objektívnej povahy, konkrétne z okolností, za ktorých k útoku došlo, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, akým predmetom páchatel' útočil, či páchatel' útočil proti takej časti tela, kde sú životne dôležité orgány, akou silou (intenzitou) útočil a pod. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. februára 2016, sp. zn. 2 Tdo 2/2016).

Pri pokuse trestného činu vraždy musí úmysel páchatel'a smerovať k dokonaniu tohto trestného činu, t. j. k usmrteniu iného. Takýto úmysel treba dokazovať rovnako ako iné skutočnosti subjektívneho charakteru. Pokiaľ úmysel nesmeruje k usmrteniu iného, ale iba k uskutočneniu tzv. demonštratívneho pokusu prostriedkami, o ktorých páchatel' vie, že sú nespôsobilé vyvolať takýto účinok, nemôže ísť o pokus trestného činu vraždy pre nedostatok subjektívnej stránky.

Obvinená bola uznaná vinnou pre skutky 11/ až 15/ právne kvalifikované ako pokus trestného činu úkladnej vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016. Ustanovenie § 144 ods. 1 Trestného zákona znie: „Kto iného úmyselne usmrtí s vopred uváženou pohnútkou, potrestá sa odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov.“ Podľa § 144 ods. 2 písm. c) Trestného zákona: „Odňatím slobody na dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.“ Závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona sa rozumie: „páchanie trestného činu na viacerých osobách.“ Pokusom trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona: „je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.“

Subjektívna stránka trestného činu úkladnej vraždy vyžaduje úmyselné zavinenie. Zavinenie je obligatónym znakom skutkovej podstaty, ktorý musí byť jednoznačne preukázaný, a to vo vzťahu ku konaniu, príčinnej súvislosti, následku aj účinku. Vzhľadom na povahu tohto znaku ide o pomerne náročný aspekt dokazovania, pri ktorom je spravidla potrebné vychádzať z nepriamych dôkazov. Za najvýznamnejšie kritériá pri ustáľovaní formy zavinenia možno považovať predovšetkým použitú zbraň, intenzitu a ciele útoku, motív páchania skutku (R 31/1998).

Subjektívna stránka skutkovej podstaty úkladnej vraždy obsahuje pojem „s vopred uváženou pohnútkou,“ ktorý predstavuje jediné diferenciačné kritérium od trestného činu „obyčajnej“ vraždy. Tento pojem znamená, že samotnému usmrteniu obete páchatel'om musí predchádzať vyhodnotenie tohto zámeru racionálnym myšlienkovým pochodom. Ten spravidla zahŕňa zváženie a plánovanie

rozhodujúcich skutkových okolností úkladnej vraždy - kde, kedy, na kom, akým spôsobom bude spáchaná, ako budú zahladzované stopy atď. Tým pádom väčšinou dochádza k zvýšeniu pravdepodobnosti naplnenia páchatelovho zámeru a aj sťaženiu objasňovania trestného činu. Napriek tomu však rafinovanosť, či detailnosť plánovania (ktoré závisia od intelektuálnych a iných daností páchatel'a) nepredstavuje nevyhnutnú kvalitu znaku vopred uvážená pohnútku; postačovať bude aj relatívne prostý, či už na prvý pohľad nedokonalý plán, pokiaľ je výsledkom intelektuálnej činnosti a nielen afektu, či obdobného situáciou vyvolaného stavu. Obsah pojmu „vopred“ nie je ohraničený konkrétnym časovým intervalom. V zásade platí, že čím dlhšia je doba medzi prijatím rozhodnutia usmrtiť inú osobu a vykonaním tohto zámeru, tým väčšmi je opodstatnený záver o existencii vopred uváženej pohnútky a naopak. Môžu sa však vyskytnúť aj prípady, kedy páchatel' určitú situáciu vyhodnotí veľmi rýchlo a okamžite sa rozhodne usmrtiť iného, alebo naopak hoci prejde od prvotného podnetu k samotnému spáchaniu skutku dlhšia doba, páchatel'ovo uvažovanie o jeho vykonaní neopustí emocionálnu rovinu.

Uvedená časť skutkovej vety, že trestný čin bol obvinenou spáchaný s vopred uváženu pohnútkou, teda že samotnému usmrteniu obetí predchádzalo zo strany obvinenej vyhodnotenie tohto zámeru racionálnym myšlienkovým pochodom, t. j. zvažovanie, plánovanie rozhodujúcich skutkových okolností úkladnej vraždy, a toto jej konanie jednoznačne a nepochybne smerovalo k pokusu usmrtiť obeť, sa v skutkových vetách nenachádza. Rovnako sa tam nenachádzajú skutočnosti týkajúce sa úmyslu usmrtiť iného, zodpovedajúce naplneniu kvalifikačných znakov skutkovej podstaty trestného činu vraždy.

Skutok, aby mohol byť podkladom pre uznanie viny obvineného musí byť vymedzený jednak tak, aby obsahoval také konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by pokrývali všetky podstatné znaky príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, a ktoré by umožňovali podradiť stíhaný skutok pod konkrétne ustanovenie Trestného zákona (hmotnoprávne hľadisko) a zároveň musí byť vymedzený (v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Trestného poriadku) tak, aby nebol zamenený s iným (procesnoprávne hľadisko). Obe tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Skutočnosť, že skutok je z procesného hľadiska vymedzený správne (v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Trestného poriadku) teda tak, aby nebol zamenený s iným, v žiadnom prípade neznamená, že je správne vymedzený aj z hmotnoprávneho hľadiska teda tak, že obsahuje také konkrétne skutkové okolnosti, ktoré naplňajú všetky podstatné znaky stíhaného trestného činu, a ktoré umožňujú podradiť žalovaný skutok pod príslušné ustanovenie Trestného zákona.

Najvyšší súd sa stotožňuje s dovolacím argumentom obvinenej spočívajúcim v tom, že dotknuté skutky uvedené v bodoch 11/ až 15/ rozsudku nebolo možné podradiť pod príslušné ustanovenie § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 138 písm. j) Trestného zákona (v štádiu pokusu), pretože neobsahujú skutkové okolnosti, ktoré by naplňali jednotlivé podstatné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu (hmotnoprávne hľadisko) s tým, že tento nedostatok nemožno odstrániť ani tým, že inak z procesnoprávneho hľadiska sú skutky v zásade vymedzené správne (v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Trestného poriadku), teda tak, aby nemohli byť zamenené s inými.

Skutky v bodoch 11/ až 15/ rozsudku tak, ako sú uvedené v rozsudkoch súdov oboch stupňov sú úplne totožné so skutkami uvedenými v uznesení o vznesení obvinenia obžalovanej zo dňa 11. apríla 2017, sp. zn. ORP-112/1-VYS-LV-2016, ktorým však boli vyšetrovateľom (správne) kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ľsťou a na viacerých osobách podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, § 138 písm. f), písm. j) Trestného zákona. Uvedenej právnej kvalifikácii skutkové vety bodov 11/ až 15/ plne zodpovedajú, nakoľko z nich vyplýva, že obvinená sa ľsťou pokúsila spôsobiť poškodenie zdravia (troch) obetí, počas ktorého bol iba na krátky čas sťažený ich obvyklý spôsob života, t. j. porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sa pokúsila sťažiť výkon obvyklej činnosti obetí, a toto poškodenie zdravia malo iný vplyv na obvyklý spôsob života obetí, ktorý si vyžiadaval lekárske ošetrovanie, aj keď nezanechal trvalé následky, hoci k dokonaniu činu nedošlo. Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní pojmu ublíženia na zdraví, nie je však kritériom jediným a ani rozhodujúcim. Význam pri

posudzovaní ublíženia na zdraví majú také skutočnosti, ako je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavila, ktorý orgán bol narušený, bolestivosť zranenia, jeho intenzita, aké lekárske ošetrenie si vyžiadalo zranenie, či a do akej miery to narušilo obvyklý spôsob života obeť - poškodeného počítajúc do toho aj vyradenie z pracovného procesu.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že pochybila už prokurátorka keď skutky v bodoch 11/ až 15/ posudzovala ako pokus (§ 14 ods. 1 Trestného zákona) obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d), § 138 pís. j), § 140 písm. c) Trestného zákona, avšak ich znenie bez zmeny prevzala z uznesenia o vznesení obvinenia do obžaloby, pričom tam formulované zodpovedali právnej kvalifikácii trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, § 138 písm. f), písm. j) Trestného zákona. Rovnako nesprávne postupoval Okresný súd Nitra, ktorý skutky posúdil ako pokus (§14 ods. 1 Trestného zákona) úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e), § 138 písm. j), § 140 písm. c) Trestného zákona, a postúpil tieto Špecializovanému trestnému súdu, avšak prevzal znenie skutkov z obžaloby. Uvedené pochybenie nenapravili ani vo veci konajúce súdy oboch stupňov.

Z uvedeného vyplýva, že ide o pochybenie, ktoré zásadne ovplyvňuje právne postavenie obvinenej, čím je v zmysle § 371 ods. 5 Trestného poriadku splnená aj materiálna podmienka pre vyslovenie naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd bude v ďalšom konaní povinný postupovať v intenciách § 391 Trestného poriadku, čo znamená, že pri opätovnom právnom posudzovaní skutku bude viazaný nielen právnym názorom vysloveným v tomto rozhodnutí, ale aj zákazom zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*), ku ktorého aplikácii sa podrobne vyjadril už ústavný súd tým spôsobom, že „v prípade úspechu obvineného nemôže dôjsť v novom konaní (po zrušení napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom) „k žiadnej zmene pôvodného rozhodnutia, a to či už by malo ísť o zmenu skutkovú alebo zmenu právnú (mimo rámca zohľadňujúceho právny názor vyjadrený v kasačnom rozhodnutí), posúdiac každú z nich samostatne, ktorá by bola v neprospech obvineného. Inými slovami, ak bolo pri prieskume rozhodnutia s výsledkom jeho zrušenia zistené, že skutok popísaný v pôvodnom výroku nie je kvalifikačne trestným činom (prísnejšie trestným činom), účinky ustanovení reprezentujúcich tzv. zákaz *reformatio in peius* v jeho úplnom vyjadrení [§ 322 ods. 3, § 327 ods. 2, § 362c písm. b), § 391 ods. 2 Trestného poriadku] bránia tomu, aby pri rozhodovaní v ďalšom konaní mohla byť skutková veta upravená tak, aby v nej popísaný skutok už mohol byť kvalifikovaný ako trestný čin (prísnejšie trestný čin) - išlo by totiž o skutkovú zmenu k horšiemu oproti pôvodnému rozhodnutiu.“(IV.ÚS 397/2023)

K dovolacím dôvodom obvinenej, ktorým najvyšší súd nevyhovел:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku:

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je naplnený vtedy, ak neboli dodržané ustanovenia Trestného poriadku upravujúce príslušnosť súdov, t. j. vo veci rozhodol súd, ktorý nebol vecne, miestne alebo funkčne príslušný. Príslušnosť súdu teda určuje, ktorý konkrétny súd má v danej veci konať a rozhodovať. Vecná príslušnosť súdu je vymedzená v § 15 a § 16 Trestného poriadku. Miestnu príslušnosť súdu upravuje § 17 Trestného poriadku. Funkčná príslušnosť, ktorá dáva odpoveď na otázku, ktorý orgán je príslušný na rozhodovanie v druhom stupni, teda o opravnom prostriedku; je stanovená pri jednotlivých opravných prostriedkoch, a to pre odvolanie proti rozsudku v § 315 Trestného poriadku, pre sťažnosť proti uzneseniu v § 190 a § 191 Trestného poriadku, pre zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní v § 363 Trestného poriadku a pre dovolanie v § 377 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k obvinenou uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa §371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že námietka o nepríslušnosti súdu sa musí vždy vzťahovať na jeho konečné rozhodnutie. Vyplýva to zo znenia tohto ustanovenia, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd. V rámci tohto dovolacieho dôvodu tak nemožno úspešne namietať, že súd mal

po podaní obžaloby vec postúpiť z dôvodu nedostatočných skutkových zistení pre prokurátorom použitú právnu kvalifikáciu inému súdu. Ak by ale bol súdmi nižšieho stupňa zistený skutok nesprávne právne posúdený a pri jeho správnej kvalifikácii by bol na prejednanie veci podľa § 14 až § 17 Trestného poriadku v spojení s § 280 ods. 1 Trestného poriadku príslušný iný súd, takáto chyba by bola subsumovateľná len pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a nie aj pod dôvod podľa písm. a) tohto ustanovenia, keďže prvý z nich by mal v takom prípade postavenie *lex specialis* (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 27/2020).

Pokiaľ ide o miestnu príslušnosť, túto posudzuje súd samostatne, a to vždy vo vzťahu k obžalobe, ktorá bola na tomto súde podaná. V súvislosti s posudzovaným prípadom možno poukázať na § 17 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný. V prípade, že trestný čin je spáchaný na viacerých miestach (tzv. distančné delikty) je daná príslušnosť niekoľkých súdov (§ 20 Trestného poriadku).

Ak je daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom. Teda ktorýkoľvek z takto určených súdov má povinnosť konať a tejto povinnosti sa nemôže zbaviť (okrem zákonných dôvodov), ak sa k nemu dostane obžaloba. Ďalej podľa § 241 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku keď súd zistí, že na prejednanie veci nie je príslušný až po nariadení hlavného pojednávania, môže postúpiť vec len za podmienok uvedených v § 280 ods. 1 Trestného poriadku. Na rozdiel od štádia preskúmania obžaloby, je tak povinný vec rozhodnúť sám, ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju do nariadenia hlavného pojednávania nenamietal a tiež vtedy, ak by mala byť postúpená z okresného súdu v sídle krajského súdu na iný okresný súd, pričom toto ustanovenie sa uplatní aj v prípade postúpenia zo špecializovaného trestného súdu na okresný súd. V týchto prípadoch základné právo na zákonného sudcu ustupuje právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. právu na jej prejednanie v primeranej lehote (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Obvinená bola v tejto veci za skutky uvedené v bodoch 11/ až 15/ uznaná za vinnú z pokusu úkladnej vraždy napriek jej námietkam, že o takýto trestný čin nešlo a teda nebola daná kompetencia Špecializovaného trestného súdu. Právomoc tohto súdu a v nadväznosti na to i funkčná príslušnosť najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho vyplynula z toho, že Špecializovaný trestný súd bol oprávnený rozhodnúť o trestnom čine úkladnej vraždy podľa §144 Trestného zákona. Hoci najvyšší súd v dovolacom konaní vyslovil nesprávne právne posúdenie skutku, v čase rozhodovania bol súdom miestne aj vecne príslušným pre prejednanie najprísnejšie sankcionovateľného skutku, preto v tejto časti dovolania najvyšší súd argumentom obvinenej prisvedčiť nemohol. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku nie je spôsobilá naplniť okolnosť, ak namiesto vecne príslušného súdu rozhodol vo veci súd vyššieho stupňa, resp. súd s vyššou kompetenciou.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku:

Dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom.

Je potrebné konštatovať, že najvyšší súd posudzuje dovolacie dôvody podľa ich obsahu, nie podľa formálneho značenia. Obvinená síce označila, že podáva dovolanie aj z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a v odôvodnení dovolania uviedla, že naplnenie tohto dovolacieho dôvodu spočíva v tom, že: „rozhodnutie je založené na dôkaze, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom (konkrétne išlo o šálku kávy s látkou atropín),“ no uvedený argument stojí mimo uplatneného dovolacieho dôvodu. Uvedeným podľa obsahovej stránky obvinená zasahuje do dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (bližšie už na str. 20 - 21 tohto rozhodnutia).

K tomu najvyšší súd uvádza, že nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých

dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Vo vzťahu k uvedeným konkrétnym skutočnostiam najvyšší súd v súlade so svojou judikatúrou (R 7/2011, R 116/2014) vo všeobecnosti uvádza, že ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím buď tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku). Tak ako nie je možné úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo, nemožno za porušenie práva na obhajobu v zmysle uvedeného dovolacieho dôvodu považovať ani obsah a rozsah vlastnej úvahy súdov nižšej inštancie o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Ak by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Obvinená v tejto časti namietala nezákonnosť zaistenej šálky kávy poškodenou. Dovolací súd však nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. S ohľadom na to nemôže dovolací súd skúmať právne závery a dôkazné úvahy súdov nižších stupňov. K zaistenej šálke kávy sa najvyšší súd vyjadril len v tom smere, že: „ ak by súd na tento dôkaz neprihliadal, skutkový stav veci by bol aj napriek tomu dostatočne preukázaný“... Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o odvolaní bolo zrušené, z vyššie uvedených dôvodov bude úlohou odvolacieho súdu v nastávajúcom konaní podrobne sa zaoberať odvolacími námietkami obvinenej v rámci konania o odvolaní aj ohľadom tohto (podľa nej nezákonného) dôkazu a prípadne zistené pochybenia následne správne právne vyhodnotiť.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku:

V rámci dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku obvinená namietala neprípustnosť trestného stíhania, nakoľko podľa jej názoru sú jednotlivé dielčie skutky trestného činu podvodu uvedeného v skutkoch 1/ až 10/ rozsudku už premlčané.

K tomuto považoval najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona upravuje problematiku pokračovacích trestných činov. Za pokračovací trestný čin je považované konanie páchatel'a, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Zákonodarca teda pokračovací trestný čin charakterizoval tromi znakmi: a) viaceré čiastkové útoky naplňajú znaky toho istého trestného činu (trestnosť čiastkového útoku), b) objektívnou súvislosťou, c) subjektívnou súvislosťou.

Ad a) Viaceré čiastkové útoky naplňajú znaky toho istého trestného činu: Prvou podmienkou pokračovacieho trestného činu je samotná trestnosť čiastkového útoku. To znamená, že každý útok sám

osebe by mal napĺňať znaky skutkovej podstaty toho istého trestného činu. Do tejto problematiky však svojou rozhodovacou činnosťou zasiahol najvyšší súd, ktorý vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. R 26/2018 túto formuláciu mierne upravil: „Formulácia ‚trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin‘ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie počítaava. Trestnosť čiastkových útokov, ak je daná kvalifikačná rovnorodosť (pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu) a ak sú splnené kritériá uvedené v druhej časti druhej vety § 122 ods. 10 Trestného zákona (objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin), sa v zmysle prvej časti naposledy citovanej vety posudzuje ako jeden trestný čin. Posúdenie, ako jeden trestný čin „znamená aj posúdenie, ako jeden následok“. To znamená, že jednotne (v súhrne) sa posudzuje nielen konanie, ale aj následok pokračovacieho trestného činu. Až v súčte súm, zodpovedajúcich pri jednotlivých čiastkových útokoch výške škody alebo rozsahu činu, sa teda posudzuje trestnosť celého skutku, kvalifikovaného ako pokračovací trestný čin. Nie je v dôsledku uvedeného kvalifikačne relevantné, aká je výška škody alebo rozsahu činu pri ktoromkoľvek čiastkovom útoky, ale až pri ich finálnom súčte. Od tejto okolnosti závisí, či vôbec pôjde o (pokračovací) trestný čin, a ak áno, či pôjde o jeho posúdenie v rámci len základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty, resp. v ktorom jej odseku - podľa výšky škody alebo rozsahu činu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona). Ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona, ktoré je interpretované týmto stanoviskom, znie: „Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin;“

Ad b) Objektívna súvislosť spočíva v: 1. v čase, 2. v spôsobe spáchania čiastkových útokov, 3. v predmete. Z hľadiska času sa vyžaduje, aby jednotlivé čiastkové útoky mali určitú časovú súvislosť. Teória ani aplikačná prax zatiaľ neurčili jednoznačné kritérium, v rámci ktorého pôjde o splnenie kritéria času. Vždy to bude závisieť od charakteru trestnej činnosti, prípadne od konkrétnych trestných činov. Z hľadiska času je potrebné brať do úvahy aj prípravu páchatel'a na spáchanie čiastkových útokov. V zásade môžeme pripustiť, že časová súvislosť je zachovaná v prípade, ak čiastkové útoky po sebe nasledujú v rámci niekoľkých hodín, dní, týždňov alebo aj mesiacov.

Časovú súvislosť je potrebné vnímať aj prostredníctvom § 122 ods. 13 Trestného zákona, teda ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Spôsob spáchania trestného činu je postup, akým páchatel' dosiahne porušenie alebo ohrozenie spoločenského záujmu. V prípade pokračovacieho trestného činu by mal byť spôsob spáchania trestného činu zachovaný, resp. aspoň podobný v základných črtách. Táto podmienka vyplýva zo samotnej podstaty pokračovacieho trestného činu, pretože pokračovanie je možné len v činnosti, ktorá je rovnaká, resp. veľmi podobná, rovnorodá.

Jednotlivé čiastkové útoky by mali mať súvislosť aj v predmete útoku. To však neznamená, že páchatel' svoj útok musí namieriť vždy na rovnaký predmet. Stačí, aby predmet bol typovo alebo rodovo podobný.

Od roku 2019 už Trestný zákon nevyžaduje súvislosť v mieste. Preto skutočnosť, že niektoré čiastkové útoky sú spáchané v rámci územia Slovenskej republiky a iné v cudzine, sama osebe nevyklučuje pokračovanie trestného činu.

Ad c) Subjektívna súvislosť: V rámci subjektívnej súvislosti je dôležitý tzv. jednotiaci zámer páchatel'a, ktorý musí tento úmysel spáchať viaceré trestné činy, resp. viaceré čiastkové útoky nadobudnúť už v začiatkoch. Musí byť teda dopredu uzrozumený, že nepôjde len o jednorazovú akciu, ale o sériu čiastkových útokov.

Vzhľadom k uvedenému nebolo možné argumentom obvinenej (spočívajúcim v tom, že považovala dielčie skutky trestného činu podvodu za samostatné - a z toho dôvodu už za premlčané) prisvedčiť, nakoľko sú v rozpore s vyššie uvedenou judikatúrou. Je nesporné, že obvinená v priebehu rokov 2010 až 2015 desiatimi čiastkovými skutkami (každým jednotlivu) naplnila všetky zákonné znaky tej istej skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2016. Obvinenie pre tento trestný čin jej bolo vznesené dňa 26. júla 2017. Tieto jednotlivé dielčie skutky súviseli v čase a boli zo strany obvinenej spáchané obdobným spôsobom tak, že poškodeným uvádzala okolnosti, ktoré boli v rozpore so skutočným stavom veci, aby od nich pod rôznymi zámkami vylákala pôžičky v celkovej výške 148.190,- Eur, o ktorých v tom čase vedela, že vzhľadom k svojej finančnej situácii ich nemôže splatiť. Tieto skutky mali zároveň jednotiaci zámer obvinenej, spočívajúci v jej snahe obohatiť sa na úkor majetku poškodených.

K tomuto správne najvyšší súd uviedol, že: „vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej týkajúcim sa jej odsúdenia len z dôvodu neschopnosti splatiť dlh, najvyšší súd poukazuje na to, že si je vedomý zákazu pozbavenia slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok, uvedeného v čl. 17 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky, avšak k tejto situácii v predmetnej veci nedošlo, pretože ako na to správne poukázal už Špecializovaný trestný súd, obžalovaná vo vzťahu ku každému z poškodených prezentovala určitú „zásterku“ pre žiadanú pôžičku, pričom už v čase ich uzatvárania si musela byť vedomá toho, že dlžnú sumu poškodeným nevráti. Aj z časového prehľadu uzatvárania jednotlivých pôžičiek a ich splatnosti, tak ako sú popísané v jednotlivých skutkoch pod bodmi 1) - 10), je zrejmé, že obžalovaná kumulovala dlžnú sumu, ktorú si od jednotlivých poškodených požičiavala, pričom si v čase uzatvárania pôžičiek musela byť vedomá toho, že predmet pôžičky nesplatiť. Suma jednotlivých pôžičiek, ktoré obžalovaná s poškodenými uzatvárala, sa postupne kumulovala okolo rokov 2014 a 2015 a v nadväznosti na to aj ich splatnosť, čo len potvrdzuje, že pri takom objeme peňažných prostriedkov, aké si obžalovaná od jednotlivých poškodených požičala a ktoré im následne mala vrátiť (spolu vo výške najmenej 148 190,- eur), si aj vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery musela byť vedomá, že požičané finančné čiastky poškodeným nevráti. O úmysle obžalovanej nevrátiť dlžné sumy už v čase uzatvárania pôžičiek preto nemal pochybnosť ani najvyšší súd a z tohto dôvodu konštatoval, že skutkami pod bodmi 1) - 10) boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko obžalovaná týmto trestným činom spôsobila škodu veľkého rozsahu (nad 133 000,- eur), bolo jej konanie správne právne kvalifikované aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty § 221 ods. 4 písm. a) Trestného zákona.“

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku nebol preto naplnený.“

Po vrátení veci dovolacím súdom najvyšší súd ako súd odvolací, viazaný právnym názorom vysloveným dovolacím súdom, dospel k nasledovným záverom:

Pokiaľ ide o skutky pod bodmi 1) - 10) rozsudku, vo vzťahu k týmto dovolacím súdom nevytkol odvolaciu súdu žiadne pochybenie, a teda nie je dôvod odchýliť sa od odôvodnenia uvedeného v rozsudku z 8. novembra 2022, sp. zn. 2 To 12/2021, v zmysle ktorého:

„Pokiaľ ide o skutky pod bodmi 1) - 10) rozsudku, právne kvalifikované ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, vo vzťahu k nim je potrebné poukázať na zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu, s ktorým sa najvyšší súd stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Nad rámec tohto odôvodnenia, vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej týkajúcim sa jej odsúdenia len z dôvodu neschopnosti splatiť dlh, najvyšší súd poukazuje na to, že si je vedomý zákazu pozbavenia slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok, uvedeného v čl. 17 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky, avšak k tejto situácii v predmetnej veci nedošlo, pretože ako na to správne poukázal už Špecializovaný trestný súd, obžalovaná vo vzťahu ku každému z poškodených prezentovala určitú „zásterku“ pre žiadanú pôžičku, pričom už v čase ich uzatvárania si musela byť vedomá toho, že dlžnú sumu poškodeným nevráti. Aj z časového prehľadu uzatvárania jednotlivých pôžičiek a ich splatnosti,

tak ako sú popísané v jednotlivých skutkoch pod bodmi 1) - 10), je zrejmé, že obžalovaná kumulovala dlžnú sumu, ktorú si od jednotlivých poškodených požičiavala, pričom si v čase uzatvárania pôžičiek musela byť vedomá toho, že predmet pôžičky nespláti. Suma jednotlivých pôžičiek, ktoré obžalovaná s poškodenými uzatvárala, sa postupne kumulovala okolo rokov 2014 a 2015 a v nadväznosti na to aj ich splatnosť, čo len potvrdzuje, že pri takom objeme peňažných prostriedkov, aké si obžalovaná od jednotlivých poškodených požičala a ktoré im následne mala vrátiť (spolu vo výške najmenej 148 190,- eur), si aj vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery musela byť vedomá, že požičané finančné čiastky poškodeným nevráti. O úmysle obžalovanej nevrátiť dlžné sumy už v čase uzatvárania pôžičiek preto nemal pochybnosť ani najvyšší súd a z tohto dôvodu konštatoval, že skutkami pod bodmi 1) - 10) boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko obžalovaná týmto trestným činom spôsobila škodu veľkého rozsahu (nad 133 000,- eur), bolo jej konanie správne právne kvalifikované aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty § 221 ods. 4 písm. a) Trestného zákona.“

Zároveň však, s poukazom na § 2 ods. 1 veta druhá Trestného zákona (v zmysle ktorej „Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesím rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.“) bolo potrebné zohľadniť novelizáciu Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z., s účinnosťou od 6. augusta 2024, ktorým okrem iného došlo k zmene výšky škôd podľa § 125 Trestného zákona. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona „Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.“

S poukazom na vyššie citované bolo potrebné konanie obžalovanej v bodoch 1) - 10) rozsudku, ktorým spôsobila škodu v celkovej výške nie menej ako 148 190,- eur, teda podľa § 125 ods. 1 veta druhá Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 spôsobila škodu väčšiu, právne kvalifikovať ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona.

Na základe toho odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1) - 10) a nanovo ich vyhlásil s právnou kvalifikáciou podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024.

Pokiaľ ide o skutky pod bodmi 11) - 15) rozsudku, vo vzťahu k nim dovolací súd vytkol odvolaciemu súdu nedostatočné vysporiadanie sa s odvolacími námietkami obžalovanej a nesprávne právne posúdenie skutku.

K odvolacej námietke obžalovanej týkajúcej sa zaistenej šálky s atropínom je potrebné poukázať na odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu, ktorý na str. 40 uviedol: „Ku spôsobu postupu poškodenej zo dňa 16.04.2015 možno konštatovať, že sa jednalo o iniciatívu súkromnej osoby, a teda je irelevantné posudzovať zákonnosť takéhoto postupu. Možno však hodnotiť, či výsledok takejto aktivity je hodnoverný a je v súlade s ďalšími dôkazmi. Podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci, a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku, alebo podľa osobitného zákona. Podľa § 119 ods. 5 Trestného poriadku dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia sa nesmie použiť. V danom prípade je dôkazom prítomnosti atropínu výsledok expertízneho skúmania. Je vecou hodnotenia dôkazov, t.j. svedeckých výpovedí, akým spôsobom bola vzorka kávy zabezpečená a následne doručená na expertízu. S poukazom na znalecké dokazovanie, ako aj lekárske správy zistená prítomnosť atropínu je plne v súlade s týmito dôkazmi, a súd nemal žiadne pochybnosti, najmä na výpoveď svedkyne Anny Koncovej, za akých okolností sa atropín mal dostať do vzorky kávy.“

Zároveň, tak ako na to poukázal najvyšší súd už na str. 22 rozsudku sp. zn. 2 To 12/2021, tento dôkaz nebol jediným ani rozhodujúcim dôkazom pre usvedčenie obžalovanej, pričom tak ako na to poukázal už prokurátor v priebehu konania, skutok, pri ktorom bola táto šálka zaistená, ani len nebol predmetom

obžaloby.

Vychádzajúc z právneho názoru vysloveného dovolacím súdom najvyšší súd pri posudzovaní hodnotenia skutkového stavu v bodoch 11) - 15) vychádzal z výpovedí poškodených a svedkov, ktoré tak ako prvostupňový súd považoval za hodnoverné a vzájomne sa dopĺňajúce. Zároveň, nakoľko u poškodených sa vykonanými vyšetreniami nepotvrdila prítomnosť látky atropín a odvolací súd odsúdenie obžalovanej nezaložil na dôkaze týkajúcom sa zaistenej šálky, odvolací súd skutkové vety upravil tak, že namiesto látky obsahujúcej atropín v skutkoch uviedol bližšie nezistenú látku. Je tomu tak aj z toho dôvodu, že hoci vo veci boli vypracované znalecké posudky, ktoré sa zaoberali účinkami atropínu, vykonanými dôkazmi sa bez rozumných pochybností nepodarilo ustáliť, že látka, ktorú obžalovaná poškodeným pridala do nápojov, bola skutočne atropínom.

Z vykonaného dokazovania pritom nevyplynulo, že by poškodené mali úmysel nafariť spáchanie skutkov na obžalovanú ako svoju dlžníčku, keďže je zjavné, že v prípade odsúdenia by im obžalovaná takmer s určitosťou dlžné sumy peňazí nevrátila. Taktiež nie je zjavné, ako (a z akého dôvodu) by poškodené, ktoré sa pred tým, ako im obžalovaná pridala do nápojov bližšie nezistenú látku, navzájom ani len nepoznali a v zásade jediné, čo ich spájalo, bola predchádzajúca konzumácia jedla alebo nápojov s obžalovanou, zinscenovali takmer totožné príznaky, pre ktoré ich (niektoré i opakovane) v život ohrozujúcom stave prijali na jednotku intenzívnej starostlivosti s tým, že po pár dňoch ich prepustili z nemocnice do domáceho ošetrovania. Nejde pritom o poškodené v rovnakom veku (roč. nar. XXXX, XXXX a XXXX), teda nemožno ani hovoriť o tom, že by v ich prípade išlo o špecifické zdravotné problémy viažuce sa k ich veku. Hoci aj obžalovaná v priebehu konania prezentovala, že aj ona mala po stretnutiach s poškodenými a konzumácii servírovaných nápojov alebo jedla zdravotné problémy, tieto neboli v konaní žiadnym spôsobom objektivizované napr. lekáorskými správami, na rozdiel od poškodených, ktoré boli v každom zo skutkov hospitalizované v nemocnici.

S poukazom aj na časovú súvislosť, v rámci ktorej sa všetkých päť skutkov odohralo - nešlo totiž o skutky roztrúsené v priebehu mesiacov alebo rokov, naopak, všetky boli koncentrované v priebehu mesiaca február, resp. apríl, a to 16. a 26. februára 2015 [skutky pod bodmi 11) a 13)] a 1., 2. a 7. apríla 2015 [skutky pod bodmi 12), 14) a 15)], možno konštatovať, že výpovede poškodených, svedkov a lekárske správy o ich hospitalizácii tvoria dostatočne ucelenú reťaz nepriamych dôkazov na to, aby bolo možné konštatovať, že obžalovaná spáchala skutky pod bodmi 11) - 15) rozsudku. Uvedený záver pritom nie je vyvrátený ani tvrdením obžalovanej, že poškodené si na ňu skutky vymysleli, pretože mu odporujú nielen navzájom sa dopĺňajúce výpovede poškodených, ale aj skutočnosť, že obžalovaná na jednej strane tvrdí, že zdravotné problémy poškodených nemohli súvisieť s jedlom alebo nápojmi, ktoré s ňou konzumovali, ale s ich špecifickými zdravotnými problémami viazucimi sa k ich veku a zdravotnému stavu a na strane druhej strane sama v odôvodnení odvolania tvrdí (hoci bez akéhokolvek dôkazu), že po konzumácii nápojov, resp. jedla s poškodenými mala taktiež zdravotné problémy. Už uvedené potom nasvedčuje rozporuplnosti tvrdení obžalovanej a z toho vyplývajúcej neúspešnosti jej obrany uvádzanej v odvolaní.

Takto ustálený skutkový stav v bodoch 11) - 15) odvolací súd s poukazom na to, že v zmysle § 391 ods. 1 Trestného poriadku je viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil dovolací súd, právne kvalifikoval podľa záväzného pokynu dovolacieho súdu ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f), písm. j) Trestného zákona. K tomu sa zároveň žiada doplniť, že nebolo možné predmetnú vec v tejto časti vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na doplnenie dokazovania a prípadnú úpravu skutkových viet tak, aby zodpovedali právnej kvalifikácii uvedenej v podanej obžalobe, pretože v zmysle § 391 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Inými slovami, ak dovolací súd vyhovel dovolaniu obvinenej a vyslovil porušenie zákona v jej neprospech, nemôže v ďalšom konaní dôjsť k zmene pôvodného rozhodnutia či už vo vzťahu k skutku alebo v právnej kvalifikácii v neprospech obvinenej, pretože by išlo o porušenie zásady zákazu reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu).

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 3 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd ukladal obžalovanej úhrnný trest odňatia slobody podľa trestného činu najprísnejšieho trestného, a to prečinu ublíženia na zdraví, ktorý má v § 156 ods. 3 Trestného zákona trestnú sadzbu v rozpätí od 2 do 5 rokov. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním skutku viedla riadny život (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona), čo je zrejmé z odpisu registra trestov, v ktorom nemá uvedený žiaden záznam, ako aj na spôsob spáchania činu, jeho následok a ďalšie skutočnosti určujúce druh trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona obžalovanej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, pričom na výkon trestu odňatia obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, vo vzťahu k nemu dovolací súd nevytkol odvolaciemu súdu žiadne pochybenie a rovnako tak ani odvolací súd v tomto konaní nezistil dôvod na jeho zmenu, a preto ho opätovne vyhlásil v totožnom znení ako bol uvedený v rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Napokon, k odvolaniu prokurátora je potrebné uviesť, že s poukazom na vyššie uvedené závery vyslovené dovolacím súdom tomuto nebolo možné vyhovieť a bolo ho potrebné podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.